

היכלות האם חרבים, ומקום
מטתה שהתהפך באבל, והיא
איננה שם, ופּרחה מכם, ולא
ידעתם ממנה.

האמרו שהיא עמנו בתוך הגלות
והורידה את מדונה? אם כן, אנו
צריכים לשמח, שהרי יחזקאל
הנביא ראה אותה כאן, וכל
אוכלוסייה.

וְדַא, על זה אנו צריכים לבכות
ולספד פתנין, וכיענות המדבר,
שהיא גרשה מחוץ להיכלה, ואנו
בגלות, והיא באה עלינו
במרירות, ורואה אותנו בכל
הימים בכמה צרות, בכמה
הנהגות שגוזרים עלינו בכל זמן,
ולא יכולה להסיר מעמנו את
הצרות, וכל אותם הפכות שאנו
סובלים.

שָׁלְחוּ לָהֶם בְּנֵי הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה:
נָאָה הוּא שְׂאֵמְנוּ בְּרַחָה, וּגְרָשָׁה
מִתּוֹךְ הַיְכָלָה, וַיְרַדְהָ אֵלֵיכֶם
בְּמַרְיֹת וּבְקוֹל עֲצוּב, כִּאֲשֶׁה
שְׂיוֹשְׁבַת בְּלִי דַעַת, וּכְאִישׁ שֶׁלֹּא
יְכוּל לְהִצִּיל, וְנָאָה לָכֶם לְסַפֵּד.
אֲבָרְ אָנוּ יֵשׁ לָנוּ לְבָבוֹת וְלְסַפֵּד
בְּנֵהִי וּבְמַרְיֹת, שְׂאֵנוּ רוּאִים
בְּכָל יוֹם הַהֵיכָל חָרָב, וְשׁוֹעֲלֵי
הַמְדָבָר נִכְנָסִים וַיּוֹצֵאִים,
וְשׁוֹרְקִים הַיְעֲנִים בְּתוֹכּוֹ, וְאָנוּ
רוּאִים וּבּוֹכִים.

וּבַעֲוֹד שְׂאֵנוּ יוֹשְׁבִים נְבוֹכִים
וְשׁוֹכְבִים פִּינוּ בְּעַפְרָה, אָנוּ
שׁוֹמְעִים קוֹל נְעִימוֹת רַגְלֵיהָ
בְּשִׁלֵּשׁ מִשְׁמֵרוֹת שֶׁל הַלִּילָה,
יֹרֶדֶת וְרוֹאֶה אֶת הַיְכָלָה, אִיךָ
יוֹשְׁבִים (חֲרָבִים) נִשְׂרָפִים. נִכְנָסֶת
מֵהֵיכָל לְהֵיכָל, מִמְּקוֹם לְמְקוֹם,
וּגּוֹעָה וּמְיַלְלֶת, וּבּוֹכָה עֲלֵינוּ וְעַל
נַפְשֵׁנוּ.

ואנו מתעוררים לקול נעימות
בכיתיה ויללותיה, ורוחנו הולכת
אחריה, ופורחת אליה. ולפי
שעה פורחת והולכת, ולא

לְמַסְפֵּד, וְלִמְעַבֵּד אֲבָלָה, בְּמַחֲזִיכוֹן הַיְכָלִין
דְּאִימָא חֲרִיבִין, וְאַתְרַ עֲרֶסָה דְּאַתְהַפֵּךְ בְּאַבְלָה,
וְהִיא לִית פִּמָּן, וּפְרַחָא מְנַכוּן, וְלֹא (דְּרִיב ע"א)
יְדַעְתּוֹן מִינָהּ.

תימרון דאיהי עמנא גו גלותא, ונחתת דיורה
בגוונא. אי הכי, אנו צריכין למחדי,
דהא יחזקאל נביאה חמא לה הכא, וכל
אוכלוסייה.

וְדַא, על דא אנו צריכין למבפי, ולמספד
פתנינא, וכיעני מדברא, דאיהי
אתתרכת לבר מהיכלה, ואנו בגלותא, והיא
אתת עלנא במרירו, וחמאת לנא בכליומין
בכמה עאקו, בכמה נימוסין גזרין עלנא בכל
זמן, ולא יכלא לאעדאה מינו עאקין, וכל
אינון מכתשין דאנו סבלין.

שָׁלְחוּ לָהּ בְּנֵי אֶרֶץ קְדִישָׁא, יְאוֹת דְּאִימָנָא
עֲרַקְתָּ, וְאַתְתְּרַכְתָּ מִגּוֹ הַיְכָלָהָ, וְנַחַתְתָּ
לְגַבְיֵיכוֹ בְּמַרְיֹו וּבְקֹל עֲצִיב, כִּאִיתְתָּא דִּיתְבָּא
בְּלֹא דַעַתָּא, וּכְגַבְרָא דְּלֹא יְכִיל לְשִׁיזְבָּא, וַיְאוֹת
לְכוּן לְמַסְפֵּד.

אֲבָרְ אָנוּ, אִית לָן לְמַבְפִּי וְלְמַסְפֵּד בְּנֵהִי
וּמַרְיֹו, דְּאָנוּ חֲמָאן בְּכָל יוֹמָא הַיְכָלָה
חֲרִיב, וְתַעֲלִין דְּמַדְבְּרָא עֲאֵלִין וּנְפִקִין, וְשִׂרְקִין
יְעֲנִים בְּגוּיָהּ, וְאָנוּ חֲמָאן וּבְכָאן.

וּבַעֲוֹד דְּאָנוּ יְתַבִּין נְבוֹכִין, וְשׁוֹכְבִין פּוּמָנָא
בְּעַפְרָא, אָנוּ שְׂמַעִין קוֹל נְעִימוֹ
דְּרַגְלָהָ, בְּתַלְתַּ מִּשְׁמֵרוֹתָא דְּלִילָהּ, נַחַתְתָּ
וְחֲמַאת לְהַיְכָלָהָ, אִיךָ יְתַבִּין (חֲרָבִין) מִתּוֹקְדִין,
אַעֲלַת מֵהַיְכָלָה לְהַיְכָלָה, מִדּוּךְ לְדוּךְ, וְגַעַתָּ
וּמְיַלְלַת, וּבְכַת עֲלָנָא וְעַל נַפְשָׁנָא.

ואנו מתעורין לקול נעימו דבכיתיה ויללותיה.
ורוחנא אזלת אבתרה, ופרח לגבה.
ולפום שעתא פרחת ואזלת, ולא שמענא, ולא